

La Colla Castellera de Figueres, ascens a la professionalització

Els liles somnien amb aixecar un pis més i convertir-se en una entitat referent tant en castells com en cohesió social . L'entitat alt-empordanesa vol traspasar les fronteres de la cultura, millorar la tècnica i teixir sinergies amb el sector privat

La Colla Castellera de Figueres, ascens a la professionalització

En una comarca històricament sardanista i amb una curta tradició castellera, la Colla de Figueres es manté dempeus vint-i-dos anys després de la seva fundació. Durant sis anys van compartir territori amb els desapareguts Castellers de l'Albera, de la Jonquera, per convertir-se entre el 2002 i el 2012 en l'única colla de l'Alt Empordà. Ara comparteixen comarca amb els Vailets de l'Empordà.

Els liles, més enllà d'assolir els objectius castellers, treballen per traspasar les línies estrictes de la cultura i esdevenir una eina d'arrelament i cohesió social. Amb 250 associats i 190 castellers en actiu, l'entitat s'encamina cap a la professionalització emmirallada en les grans colles de les comarques gironines i d'arreu de Catalunya. Uns objectius que s'han revalidat amb la constitució de la nova junta directiva.

Amb l'objectiu de sumar un pis més i convertir-se en colla de vuit, necessiten, no només un creixement d'uns 70 castellers actius, sinó que requereixen la tecnificació de la colla. «Hem de fer esport, ja no val sortir de la feina i anar directament a Castells perquè és un tema de respecte als companys: preparar-se perquè vagin més segurs», concreta el recent president, David Pujol. A més, els nens també han de rebre una major formació, «és una de les peces més importants i delicades que tenim», diu.

Tant la professionalització de la colla com l'arrelament social passen, segons Pujol, per establir sinergies amb el sector privat. Així, la creació d'un carnet casteller permetria consolidar aquesta relació teixint punts «liles» de referència per als membres de l'entitat, com podrien ser gimnasos i comerços. «Al cap i a la fi som una entitat que rep finançament públic i hi ha d'haver un retorn per a la societat», insisteix Pujol.

Amb aquest objectiu, volen engegar projectes socials i culturals a la comarca, impulsar acords de col·laboració amb el teixit associatiu i impulsar el local lúdic-social on acollir-hi tallers i activitats. Potenciar el coneixement casteller i l'estima a la Colla, ampliar la presència als principals pobles de l'Empordà i el coneixement de l'entitat

completen part del llistat d'objectius.

La Colla sobreviu en una comarca amb tradició sardanista. «Som un bolet», ironitza Pujol, però tot i això els Castellers han agafat un major protagonisme en els últims anys. La diferència entre els dos mons? Els castells barregen «esport i cultura» mentre que a les sardanes els ha costat més sortir de «l'encasellament cultural i ser quelcom més».

Pujol descarta que l'auge del món casteller sigui arran del context polític de Catalunya, sinó que ho atribueix a la «transversalitat» dels castells i els valors d'esforç, constància i confiança que hi imperen. Uns valors que es traslladen també a les seves vides personals.

Els Castellers de Figueres van patir una forta sacsejada aquest juliol passat durant la diada de Sant Pere quan un dels pilars va caure i la pinya no va poder frenar-lo, [<http://www.diaridegirona.cat/comarques/2017/07/03/casteller-figueres-resulta-ferit-greu/854762.html>] però la colla «no es va arronsar». «Va ser dur perquè és un amic, però vam tancar files i vam tirar endavant». Lluny d'arronsar-se, el casteller accidentat no va tardar a reincorporar-se a la colla i ara forma part de l'equip tècnic.

Pujol insisteix en la seguretat dels castells, i és que la colla de Figueres «no porta res a plaça que no estigui assajat i segur, hi ha una seriositat a l'hora de fer castells». I, amb aquesta mateixa seriositat, volen assentar els fonaments per intentar que en el tram de final de mandat (el 2020) de la nova junta, els liles comencin a plantejar-se castells de vuit.

No es tracta només de pujar un pis més, sinó que es requereix una massa social important i unes instal·lacions més àmplies. «Comencem a tenir problemes d'espai», diu Pujol. Si la colla creix, també ho ha de fer el local d'assajos, actualment el Molí de l'Anguila, que, a més, el cedeixen a altres entitats. «Volem que tothom tingui clar que el local de castellers, és el local de tot Figueres», diu. Per assolir-ho, «hem d'ampliar el fons de finançament» més enllà dels ajuntaments i consolidar les contractacions de casaments o congressos, a més d'obrir relacions amb el Consell Comarcal i la Diputació de Girona.

No és un «créixer per créixer», sinó un «a poc a poc i bona lletra» que els situaria com a referents arreu de la comarca.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/alt-emporda/2018/02/18/liles-ascens-professionalitzacio/896624.html?utm_source=rss